
WORSHIP — SINGING THE LORD’S PRAISES

Whereas the whole structure of Sikhism is based on the conception of the Formless Being (ਨਿਰੰਕਾਰ) the Sikh worship is also formless and, therefore, *kirtan*, is the sole form of worship. In *Rag Parbhati*, the fifth Satguru has dealt with this subject in detail. After discussing various forms and ways of worship of God he has concluded that the singing of the Lord’s praises is the highest and the best :

Within One’s mind, is wrath and immense sense of ego.

ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

And yet one worships God elaborately with all the rituals.

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

And paints on the body *chakras* after bath.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥

But remains unclean from within.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

No one has attained God through such “disciplines.”

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥

Vaishnav paints on the body are of no avail, if the mind is lured by *maya*.

ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ਰਹਾਉ॥

One commits sins swayed by the five evils;

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥

but considers them to be washed away by baths at pilgrim places.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥

Thereafter one commits more sins with freedom.

ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥
 One is thus carried away bound up by the angel of death.
 ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥
 Tying ankle bells one dances in worship accompanied
 by the beating of cymbals.
 ਯੂਘਰ ਬਾਂਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥
 Within being deceitful, he walks out of rhythm.
 ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥
 By beating the hole, the snake is not killed.
 ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੁਆ ॥
 God who created you knows every thing.
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥
 One puts on ochre robes, and warms up by the
 smouldering fire.
 ਪ੍ਰੰਅਰ ਤਾਪੁ ਰੋਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥
 Sung by worries, one abandons the household.
 ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥
 Leaving the homeland, one wanders from place to place,
 ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥
 But brings home the five *chandals* with him.
 ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥
 One's ears are torn and is begging for crumbs.
 ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥
 Asks for alms from door to door but is not satisfied.
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥
 One abandons his own woman and casts evil eye upon
 another's.
 ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
 God is not attained by putting on mendicants' garb and
 suffering tortures.
 ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥
 Under a vow of silence one keeps mum.
 ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥
 Within are desires, so one is ever on the round.
 ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥
 One gives up food and gives pain to the body.

ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥

For one does not realise the Will of God being afflicted by attachment.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਸਤਾ ॥

Without the True Guru, no one attains the Sublime State; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥

You may consult all the scriptures.

ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥

The self-centred does deeds which are of no use.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥

Like a house of sand that cannot stand.

ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥ (ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ : ੫)

And again in *Rag Sorath* :

I read the holy texts and dwelt on the Vedas, and controlled my breath and cleansed my inner system,

ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੂਅੰਗਮੁ ਸਾਧੇ ॥

But I abandoned not the society of five (desires) and was bound to egohood more and more.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥

O dear ! These are not the ways to meet God, we may try any number of them.

ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮੁ ਅਨੇਕਾ ॥

So, prostrate at the Master's Door and pray

“O God, bless me with a discriminating intellect” (Pause)

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ਰਹਾਉ॥

I abided in silence and made of my hands a bowl, and wandered naked through the woods.

ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨੁ ਮਾਹੀ ॥

And I visited all the pilgrim places and river banks; Yes, the whole earth; but the sense of duality stuck on.

ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥

My mind's cravings led me to abide at the holy places;

Yes, I chose to be sawn alive.

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਏ ॥

But my mind's scum was not cleansed thus, howsoever I tried.

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥
 I gifted away gold, woman, and horses and elephants to
 be acclaimed a man of charity.
 ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥
 Yes, I offered in alms food, clothes, and land but did not
 get to the Lord's Door.
 ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਧੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥
 I performed worship, and made flower-offerings (to the
 gods) Yea, I prostrated like a log and performed six kinds
 of actions.
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥
 But I was tied to myself and attained not to my God this
 way too.
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥
 I practised Yoga, like a Siddha, and all the eighty four
 postures,
 ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥
 and achieved longevity, but met not the Lord and kept on
 taking birth over and over again.
 ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥
 I ruled over lands and indulged in regal pleasures, and
 swelled by ego, I issued commands.
 ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥
 Slept on luxurious beds perfumed with *chandan*, but fell
 into hell in the end.
 ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥
 The highest deed is the singing of the Lord's praises and
 in the company of the *Sadh Sangat*.
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥
 Sayeth Nanak; he alone attains to it in whose lot it is so
 writ by God.
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥
 Thy Servant, O Lord ! is imbued thus with the Love,
 ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥
 And Thou art kind to him, and he grieves no more,
 inebriated with Thy praise.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥

To this day, the *maryada* at the Golden Temple at Amritsar is that constant and continuous *kirtan*, divine and sublime, is carried on day and night by relays of *kirtan jathas* employed for this purpose, except for a couple of hours at midnight that are required for cleaning and washing the Temple. Then those who do the cleaning keep on singing *Shabd*. The same *maryada* has now been introduced in Gurdwara Sis Ganj Sahib at Delhi.

During the tenth Satguru's time, the development of Sikh music was exceptional, as is evident from his compositions in the *Dasam Granth*. There are nine different styles of poetry, *chhands*, totaling 73 compositions in the *Dasam Granth* that deal directly with music and are called *Sangeet Chhands*. Two are cited below. It is impossible to translate their rhythm and beat. This could be appreciated only by one who is conversant with playing on the *mridang* (a type of percussion instrument). These are, therefore, given in their original form :

ਕਾਗੜ ਦੀ ਕੁਪਯੋ ਕਪਿ ਕਟਕ, ਬਾਗੜ ਦੀ ਬਾਜਨ ਰਣ ਬੱਜੀਯ ।
ਤਾਗੜ ਦੀ ਤੇਗ ਝਲਹਲੀ, ਗਾਗੜ ਦੀ ਜੋਧਾ ਗਲ ਗੱਜੀਯ ।
ਸਾਗੜ ਦੀ ਸੂਰ ਸੰਮੁਹੇ, ਨਾਗੜ ਦੀ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਨੱਚਯੋ ।
ਬਾਗੜ ਦੀ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਆਗੜ ਦੀ ਆਰਣ ਰੰਗ ਰੱਚਯੋ ।
ਸੰਸਾਗੜ ਦੀ ਸੁਭਟ ਨੱਚੇ ਸਮਰ, ਫਾਗੜਦੀ ਫੁੰਕ ਫਣੀਅਰ ਕਰੈਂ ।
ਸੰਸਾਗੜ ਦੀ ਸਮਟੈ ਸੁੰਕੜੇ ਫਣਿਪਤਿ ਫਣਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਰੈਂ ।
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ।
ਆਗੜ ਦੰਗ ਏਕੰ ਦਾਗੜ ਦੰਗ ਦਾਨੋ ।
ਚਾਗੜ ਦੰਗ ਚੀਰਾ ਦਾਗੜ ਦੰਗ ਦੁਰਾਨੋ ।
ਦਾਗੜ ਦੰਗ ਦੇਖੀ ਬਾਗੜ ਦੰਗ ਬੂਟੀ ।
ਆਗੜ ਦੰਗ ਹੈ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਜੂਟੀ ।੫੮੩॥

The fifth Satguru has even prayed himself in *Var Gujri* for :

In my mind, I cherish a keen desire that I may get up and
make effort every day;

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਓ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥

O, Nanak's friend bless me so that I may remain engaged
in singing the Lord's praises.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥ (ਮ : ੫)

Shabd sung to proper music is the quickest way to put the human being into harmony with the Creator and the working of His created nature. Such music in Sikh parlance is called *Shabd kirtan*.